

керівника [1, с.214-215].

Так, згідно із Стратегією сталого розвитку «Україна - 2020» схваленоу 24 грудня 2014 року на засіданні Національної ради реформ, одним з пріоритетних напрямків визнається необхідність реформування правоохоронної системи [3, с.2]. Діяльності новоствореної української поліції повинна бути спрямована на служіння народу країни і конкретній людині зокрема. Результатом послідовного дотримання такої формули роботи неодмінно буде обов'язкове покращення ставлення людей до правоохоронної системи [2, с. 6].

Складність завдань, що вирішуються правоохоронними органами, в тому числі службами та підрозділами міліції, насамперед, щодо протидії злочинності, вимагають постійного підвищення рівня професіоналізму кадрів правоохоронних органів, їх глибоких знань, вмінь та навичок.

Від працівників правоохоронних органів взагалі, та міліції зокрема, залежить дієвість механізму забезпечення прав і свобод людини та громадянина, оскільки на них покладено низку функцій: від створення безпечних умов реалізації прав і свобод людини та громадянина в громадських місцях до захисту від злочинів і проступків, що посягають на права та свободи людини і громадянина із застосуванням легальних примусових заходів до правопорушників, а це вимагає від працівників міліції належного рівня підготовки. Розбудова в Україні правової держави та формування громадянського суспільства вимагає проведення якісно нової політики щодо реформування міліції, підвищення заробітних плат та соціально-правового захисту працівників міліції.

Список використаних джерел:

1. Гіда Є.О. Деонтологічні засади забезпечення прав і свобод людини та громадянина працівниками міліції у сфері правопорядку [Текст] монографія. - К. : ФОП О.С. Ліпкан, 2011. - 476 с.

2. Карпюк Г. У пріоритеті - реформи в секторі громадської безпеки // Іменем Закону - 2015. - №№ 1 - 2. - С. 6-7.

3. Прес-служба Президента України. Глава держави затвердив Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020» // Іменем Закону - 2015. - №№ 1 - 2. - С. 2.

Компетентнісна характеристика особи юриста

Мінченко О.В., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії держави і права НАВС

Процеси європейської інтеграції національного правового порядку та глобалізації економічних систем ставлять перед юристом, в його повсякденній юридичній роботі, нові виклики. Закон України «Про вищу освіту» у розділі 1, статті 1 визначає поняття «компетентність», яка є не лише «динамічною комбінацією знань, умінь і практичних навичок», а й «способів мислення, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність» [1].

Робочий інструментарій юриста, як сукупність засобів необхідних для реалізації його професійних обов'язків, включає в себе цілий ряд інструментів - нормативно-правові акти, правові процедури, правові документи, мову тощо.

Мова є робочим інструментом для юриста. Вона виконує роль комунікатора, виступає основним засобом спілкування. Мова служить для формалізації юридичних рішень, всі правові норми формулюються у текстах статей законів, оскільки право опосередковується, виражається, розвивається через мову. Мова служить для фіксації юридичних фактів, навіть якщо хтось уявляє собі право без мови - в сенсі «правові почуття» чи «правова свідомість», повинен все рівно звертатися до мови, для того, щоб висловити і реалізувати пережитий чи

осмислений правовий зміст. Для юристів і юридичної науки перше речення з Євангеліє від Івана дійсно служить заклик до дії: «Спочатку було Слово...» [2]. Без мови не існує право, не існує обов'язків, в тому числі, і професійних обов'язків юриста.

Мова служить для пізнання правової дійсності. Крім того до компетентнісної характеристики професійної діяльності юриста слід віднести також показники його світоглядного розвитку, зокрема, як юрист розуміє право, закон, справедливість, як він може інтерпретувати найбільш важливі категорії прав, обґрунтовувати та обстоювати в дискусіях свою правову позицію. Все разом свідчить про рівень його професійної культури та світоглядну компетентність зокрема. І юридична герменевтика, і теорія інтерпретації допомагають розтлумачити, пізнати істинний зміст норми права, а без цього неможливим є ефективність діяльності юриста.

Високий рівень компетентності охоплює в собі комунікативну, мовленнєву, здатність до соціально-психологічної взаємодії, етикетну компетентності [3]. Комунікативна компетентність (мовна або фахово-лінгвістична) охоплює в собі знання мови і стилю закону, семантики юридичних термінів, труднощів терміно- і слововживання. Мовленнєва компетентність означає вміння говорити, слухати, виступати, брати участь у діалозі, сприймати та відтворювати мовні тексти функціональної спрямованості, практично володіти професійною лексикою і в усному, і у писемному варіантах, здатність послуговуватись офіційно-діловим стилем, творчо використовувати мовні засоби, суворо дотримуватися норм мови, забороняти грубі висловлювання та позанормативну лексику, вільно адаптуватися в конкретній ситуації спілкування. Важливо також вміти наводити переконливі правові аргументи, докази щодо правильності розв'язання спірного питання саме запропонованим шляхом, розуміти зміст певної норми, поширювати її дії на конкретні відносини і розв'язувати на її підставі конкретні життєві ситуації, тобто володіти методикою юридичної аргументації.

Таким чином, сучасна кваліфікаційна характеристика юриста спирається на цілий ряд показників традиційного та інноваційного характеру. Серед традиційних - слід назвати знання, уміння і навички, які загалом характеризують лише наявність або відсутність необхідного обсягу інформації та уміння її представляти у необхідних випадках та ситуаціях. Інноваційні - характеризують з точки зору її продуктивного мислення, що є творчим рівнем оперування отриманими в період навчання знаннями, уміннями і навичками.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про вищу освіту»: чинне законодавство: (офіц. текст) .- К.: ПАЛИВОДА А.В., 2014. - 100 с. - (Закони України).
2. Євангелія від Івана. // Режим доступу: <http://ukrniga.org.ua/ukrniga-text/64/43/>
3. М.Б.Япенко Формування комунікативної компетентності майбутніх юристів// Режим доступу: file:///C:/Users/%D0%9E%D0%BB%D1%8F/Downloads/Vnyua_2014_4_7.pdf